Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8302
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

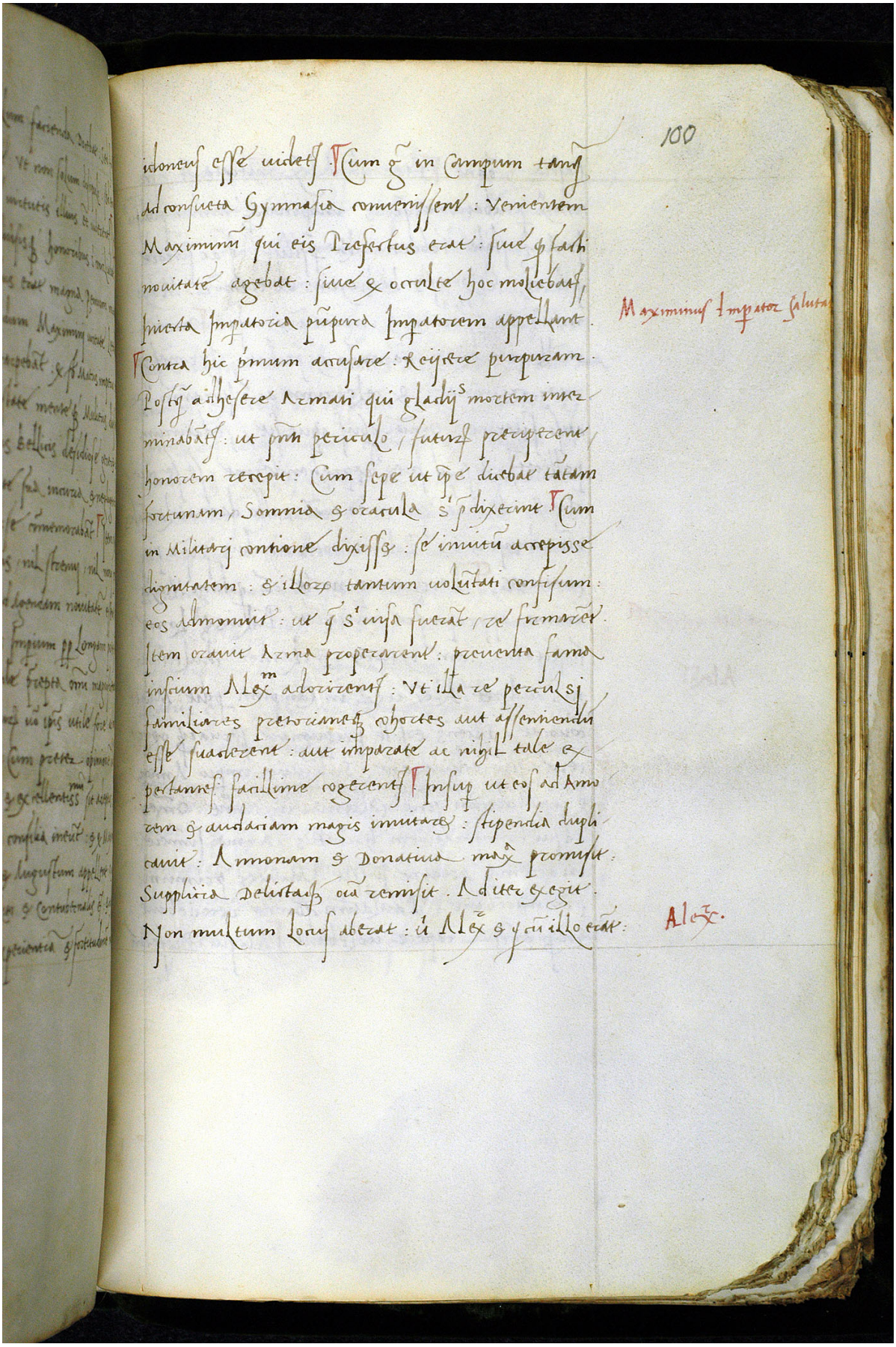

100

idoneus esse uideꝛ. ¶Cum ꝙ in campum tanq̃
ad consueta Gymnasia conuenissent: Venientem
Maximinũ qui eis Præfectus erat: siue ꝙ fabri
uitate agebat: siue & occulte hoc moliebat,
sperata imperatoria pũpura imperatorem appellant. Maximinus Imperator salutat
¶Contra hic primum acriuscule: Reijcere purpuram.
Postq̃ adhęsere Romani qui gladijs̃ mortem inter
minabãt: ut prũ periculo, futurũ præcipitem
honorem recepit: Cum sæpe ut ipe dicebat tãtam
fortunam, Somnia & oracula sibi præ dixerint. ¶Cum
in Militari contione dixisset: se inuitũ arripisse
dignitatem: & illoꝝ tantum uoluntati consulsum:
eos admonuit: ut ꝙ sibi ipsa fuerat, ea seruarẽt.
Item orauit Roma properarent: præuenta fama
insanum Alexm adorirentur: Vt illa re pericul
familiares prætorianiq̃ choortes aut assentiendũ
esse suaderent: aut imparatæ ac nihil tale ex
pertæ facillime cogerentur. ¶Insup ut eos ad Ro
mam & auidiam magis irritaret: stipendia dupli
cauit: Romanam & Donatiua maxẽ promisit:
Supplicia delictaq̃ oĩa remisit. Addere & egit.
Non multum Ioui abesse: ut Alex & ipse illo esset. Alex.